

NWD-lied 2014

Melodie: Daar in het kleine café aan de haven
Tekst: Marjolein Kool

Uit dorpen en steden besloten we heden
naar Noordwijkerhout toe te gaan.
Daar vonden we clusters van broeders en zusters
met wiskunde hoog in het vaan.
Begroeten, omarmen, omhelzen, verwarmen,
het werd één groot feest in dit pand,
met zelfs polonaise rond Friedrich en Blaise.
Hier voel ik me thuis en verwant.

**Refrein: Tijdens de workshops in talloze ronden,
paart men het leren aan heel veel vertier.
'k Heb hier mijn top en mijn raaklijn gevonden.
De NWD heeft geen limiet ... aan plezier!**

Thuis wordt mij verboden met blikken die doden,
te spreken van π , maar mijn wens
wiskundig te bomen is hier uitgekomen.
Oneindigheid kent hier geen grens.
Hier word je begrepen, je mee laten slepen
door een mathematisch pleidooi,
dat doen we hier allen. Dus hier mag je schallen:
'Wij vinden de wiskunde mooi!'

Al sinds twintig jaren, valt hier te ervaren
hoe wiskunde ons allen bindt.
Dat vak blijft ons boeien, de NWD groeien
omdat je hier altijd iets vindt.
Een les om te geven, een vriend voor het leven,
een puzzel, een funruntrofee.
Wiskundig een wonder. Wij kunnen niet zonder.
Wij houden van de NWD.